

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

מסורת הש"ס

(א) זבחים סא: קטז: (ב) מוספתא זבחים פ"ג ה"ב זבחים ס: ג) [תענית כא: (ד) [במדבר כא, (ה) ש"ך לע"ב, (ו) ג"א דאמרינן אע"פ שנסע אהל מועד הוא היינו כו'. ז"ק, (ז) ז"ק מ"ו, (ח) נע' במוס' זבחים דף סא ע"א וע"ב [אורח, (ט) ז"ל ובנסיעתן היו מורידין כו' ונסעו בני,

תורה אור השלם

- וַיִּסַּע אֹהֶל מוֹעֵד מִצֵּה
 הַלְלוֹת בְּתוֹךְ הַמִּזְבֵּחַ
 וַיִּבְנֶה אֶת־בֵּיתוֹ כִּי יִסַּע
 אִישׁ יוֹדוֹ לְדִלְגָּלָהּ:
 כַּמְּבָרֵךְ בִּז
 וַיֵּל שְׁלֹחַ הַכֹּהֲנִים יִפְרֹשׁ
 מִגֵּד תְּכֵלֶת וְתוֹנֵה עֲלֵיָא
 וְהַקִּיעֶרֶת וְאֵת הַכֶּפֶת וְאֵת
 הַמִּנְיָת וְאֵת קִשּׁוֹת הַבֶּסֶק
 וְלִמְנוֹת הַתְּמִיד עֲלֵי יְדֵיהֶּ:
 כַּמְּבָרֵךְ בִּז
 וְהִי הַלֵּךְ לַפְּנִימִים יִדְרֹם
 עֲבוּדֵי עֹלָם לְנִתְחֵם הַיּוֹם
 לִמְלִיכָה עֲבוּדֵי אֵשׁ לְהֹאִיר
 וְהֵם לִלְכֵּת יוֹמֵם וְלִלְלָהּ:
 שְׁמוֹת בִּז כֹּא

רבינו גרשום

ומפליס ביזאל. שטיין נלסס קעניע
ואפעס די מנחם קדוש חזין ומאורעין
משלחין חזין וממליחן מועד חזין
למנחה ישראל חזין וממליסם בן
מנחה דלמחר צדרכות (דף נד.) את
ובצ בןסופר) חזין חזין למנחה ליה:
אי אהל מועד דואק הוא. אלעג
דהוללו עתה פערות דקמני ענלי: ואי
אפילו קדשים נמי לא ליפסלו ביזאל ואי
אהל מועד לאו דואק הוא אפילו נלס
בנים נמי ליפסלו: לאו די אהא
רבינא אמר. אהל מועד דואק
להגלס הוא דלמח ומר דלמחר
במסודר דמדיח ללס ממדי עליו יהיה
ומר דפסל במסוק: ש"מ. מדקמני
קדשים נפליס משוס פסול: ואי יא
סיוק מספוט צלילע. שזס היה נעלה
הען צלילע עיו נועסמ חזין ולא היה
ממחליה עד דבקר: אימח מידלו.
קלעיס: צלילע לא מזו עקרי. דמדיח
יומס דירשאל והדר לילה קמ":
ורמינא. (ב) דספסל חזין ומאורעין
משלחין: אי קמחם בצא נעוועסא.
בןן שרוב ציבור טמאס דלמחר
(פסחס דף סו:) אי נדחא לפסח
שי ולא ציבור וטומאס דהא ומהר
להס דלמחר (במדבר טז) טמא
נא נשס אכלי לא ציה ונרעמ
ורבי

בליליא לא מצו עקרי קא

שהוא נאפה צו מרובע והיינו
מחזים ומרובעים: אימא ופיה
כמין דוקרנין. כמין ה' קנים
דהוו מפוללין: נפסל במסעות.

מיתיבי כמין כוורת היה לה בתנור * ודומה כמין מבלא מרובעת אימא ופיה דומה כמין מבלא מרובעת תניא כמאן דאמר כמין ספינה רוקדת דתניא ארבעה סניפין של זהב היו שם מפוצלין מראשיהן כמין דקדגין היו שסומכין בהן את הלחם שהוא דומה כמין ספינה רוקדת איבעיא להו לחם הפנים נפסל במסעות או אינו נפסל במסעות רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר נפסל וחד אמר אינו נפסל מאן דאמר נפסל דכתיב ^א כאשר יחנו בן יסעו מה בחנייתו נפסל ביוצא אף בנסיעתו נפסל ביוצא מאן דאמר אינו נפסל דכתיב ^ב ולחם התמיד עליו יהיה ואידך גמי הא כתיב כאשר יחנו בן יסעו לאידך גיסא מה בחנייתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל אף בנסיעתו כי לא יצא ממקומו לא מיפסיל ואידך גמי הא כתיב ולחם התמיד עליו יהיה אלא כי אתא רב דימי אמר ^ג במסודר דכולי עלמא לא פלגי אלא כי פלגי במסולק מאן דאמר נפסל דכתיב כאשר יחנו בן יסעו מה בחנייתו נפסל ביוצא אף בנסיעתו מיפסל ביוצא למאן דאמר אינו נפסל דכתיב ^ד ונסע אהל מועד ^ה אע"פ שנסע אהל מועד הוא ואידך גמי הכתיב כאשר יחנו בן יסעו לאידך גיסא מה בחנייתו ^ו כי לא מפיק ליה לא מיפסיל ואידך בנסיעתו כי לא מפיק ליה לא מיפסיל ואידך כתיב הא נסע אהל מועד ההוא לדגלים הוא דאתא ואידך ^ז ממחנה הלויים בתוך המחנות נפקא מיתיבי ^ח בשעת סילוק מסעות קדשים נפסלין ביוצא וחבין ומצורעין משתלחין חוץ למחיצתן מאי לאו אפילו לחם הפנים לא בר מלחם הפנים מה נפשך אי אהל מועד דוקא הוא אפילו קדשים גמי אי אהל מועד דאז דוקא הוא אפילו לחם הפנים נמי אלא כי אתא רבין אמר מר אמר במסודר דכולי אמר במסולק ולא פלגי אמר אבוי ש"מ יש סילוק מסעות בלילה דאי סלקא דעתך אין סילוק מסעות בלילה אימת מדלי ^ט לצפרא מאי איריא משום יוצא תיפוק לי דאיפסיל ליה בלילה פשיטא ^י ללכת יומם ולילה כתיב מהו דתימא הני מילי היכא דעקור ביממא אבל היכא דלא עקור ביממא נסעו לן ורמינהי ^{יא} והגללו הפרוכת הותרו חובין אשי לא קשיא הא ר' אלעזר הא רבנן דתניא רבי

צֵה.

במין בוורת היה **א** בתנוד. כוורת עגולה היא כדמומה **בפ**ק
שש (דף ט.) והכא קמיני טבלא מרובעת אלא מנוקב
ככוורת של קנים שישלט האור בכולו: **מז** אמר במסודר ומז אמר
במסובך ולא פ"עי. ^דמסקנא דשמעתא דלא אמרינן אע"פ שנסע

עין משפט
ור מצודה

ה א מיי' פ"ה מהל' תמידין
ומוספין הל' ט:

מוסף רע"י

בשעת סלוק מסעות.
שמועדיך את הענק
מסקיין את מחזותם בדם
המסעות צמדך צדעם
בפסליו. פני קדש צדעים.
וקד' דמי סיון המזה
ואז מדקתי מלך ומורעני
משחלחן שאין מורע נכס
לרגלי שבעני ואלו צל למחנה
היו נושא ונשא בלתי צדעם
לקמן (דף סא:) אע"פ שנסע
אכל מעד הוא (בבב"ם שם)
הגדולו הפרכות. שסו
נגלגל בשעת נסיעתו, והיו
נוסעין כולן ואכלו וצ"ס
ומורעני ונכסין במחנה
(תענית כ"א.)

שיטה מקובצת

[illegible]

(ג) מצפּרָא :

[illegible]

(קנים שיש בהן ענפים הרבה ודרינו מפרצלין) א: אה: (ו) על השלחן חיבת של נמחק: (ח) חיבת במסוקול (לוי חזקתן): (ט) שנסער:
 כ: אלא ל' פליט א' חספה אלה חיבת הלה הפנים עמדי י' חספה במסוקול ששקולק שסודר אורח אלה חספה (קולק אורח דע:
 כסע: (ז) אורח אהובים יספח על השלחן דרלי: (ח) מפורכות נגלל: (י) רומיניו: (יא) טמא לנפש: (יב) פליט מפרקקא שרשעתא
 (משמע: (ז) קדם שפרק אהל מועד מכל: (ח) חיבת אכל במחק: (י) חלחלה ונטענין חיבת ונרשאין מחק: (יא) מסע דגל: (יב) כלילת
 חיפולת הילד דאפסל: